

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 25T/79/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011091
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2026:3824011091.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

25T/79/2024

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Partizánskom dňa 21.01.2026, takto

r o z h o d o l :

25T/79/2024

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. D., F. E. XXX/XX, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVTOS Leopoldov,

je vinný, že:

hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledovných zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu nezaopatreného dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4P/43/2015-35 zo dňa 18.06.2015 právoplatného a vykonateľného dňa 01.07.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry G. B., narodenej v roku 2012 sumou vo výške 30% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej - matky maloletého dieťaťa H. I., trvale bytom v D. E. D., ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a s účinnosťou od 24.05.2023 mu bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6P/34/2023-69 zo dňa 10.01.2024 právoplatným dňom 14.02.2024 a vykonateľným dňom 30.01.2024 vyživovacia povinnosť zvýšená na sumu 150,- Eur mesačne, svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného si v období od mesiaca január 2021 vrátane až do mesiaca október 2023 vrátane riadne neplnil, pretože sa od januára 2021 zdržiaval na neznámom mieste v Českej republike z dôvodu vyhýbania sa trestnému stíhaniu a nástupu do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a po

svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody si svoju vyživovaciu povinnosť ďalej neplnil v období mesiaca máj 2024 nakoľko sa po svojom vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 17.09.2019 až doposiaľ nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nezamestnal sa s výnimkou zamestnania v spoločnosti A. J. K. od 02.05.2023 do 02.06.2023, nevykonával podnikateľskú činnosť, ani si nehľadal iný zdroj príjmu tak, aby si mohol riadnym spôsobom plniť svoju vyživovaciu povinnosť a z príjmu dosiahnutého zo zamestnania si vyživovaciu povinnosť taktiež neplnil, čím sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal, v dôsledku čoho mu vznikol celkový dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 1.217,60 Eur,

t e d a :

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 20T/64/2024-568 zo dňa 15.10.2025, právoplatný dňa 16.12.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/81/2025-604 zo dňa 16.12.2025, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

25T/79/2024

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou podal dňa 29.11.2024 obžalobu na obvineného A. B. pod sp. zn. Pv 323/23/3301-24 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledovných zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu nezaopatreného dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4P/43/2015-35 zo dňa 18.06.2015 právoplatného a vykonateľného dňa 01.07.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry G. B., narodenej v roku 2012 sumou vo výške 30% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej - matky maloletého dieťaťa H. I., trvale bytom v D. E. D., ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a s účinnosťou od 24.05.2023 mu bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6P/34/2023-69 zo dňa 10.01.2024 právoplatného dňom 14.02.2024 a vykonateľného dňom 30.01.2024 vyživovacia povinnosť zvýšená na sumu 150,- Eur mesačne, svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného si v období od mesiaca január 2021 vrátane až do mesiaca október 2023 vrátane riadne neplnil, pretože sa od januára 2021 zdržiaval na neznámom mieste v Českej republike z dôvodu vyhýbania sa trestnému stíhaniu a nástupu do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody si svoju vyživovaciu povinnosť ďalej neplnil v období mesiaca máj 2024 nakoľko sa po svojom vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 17.09.2019 až doposiaľ nezaevidoval ako

uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nezamestnal sa s výnimkou zamestnania v spoločnosti Gold investstav s.r.o. od 02.05.2023 do 02.06.2023, nevykonával podnikateľskú činnosť, ani si nehládala iný zdroj príjmu tak, aby si mohol riadnym spôsobom plniť svoju vyživovaciu povinnosť a z príjmu dosiahnutého zo zamestnania si vyživovaciu povinnosť taktiež neplnil, čím sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal, v dôsledku čoho mu vznikol celkový dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 1.217,60 Eur.

Okresný súd Prievidza pod č.k. 25T/79/2024-196 dňa 04.02.2025 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-200 zo dňa 09.10.2024, právoplatným dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-214 zo dňa 04.11.2024, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Súd na hlavných pojednaniach dňa 16.04.2025, 14.05.2025, 23.06.2025 a 21.01.2026 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oprávnenej na plnenie H. I., oboznámením ostatného spisového materiálu (podnet z č.l. 3, potvrdenie z č.l. 4, zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 5-7, opatrenie z č.l. 20b, rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4P/43/2015-35 zo dňa 18.06.2015 z č.l. 42-45, rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6P/34/2023-69 zo dňa 10.01.2024 z č.l. 46-55, doložka právoplatnosti z č.l. 56, rodný list z č.l. 57, potvrdenie o návšteve školy z č.l. 58-59, správy ÚPSVaR Partizánske z č.l. 60-67, správy SP z č.l. 68-69, správa úradu práce ČR z č.l. 81, správa Českej správy sociálneho zabezpečenia z č.l. 83, správa G. K. L. M. z č.l. 84, správa od ÚVV Ilava z č.l. 90-91, rozúčtovanie pracovnej odmeny z č.l. 97-110, upovedomenie o začatí exekúcie z č.l. 111-114, návrh na zvýšenie výživného z č.l. 115, trestný rozkaz z č.l. 196, odpor z č.l. 201, uznesenie z č.l. 205, žiadosť z č.l. 257, vyjadrenie obhajcu z č.l. 290, hlásenie zmien z č.l. 339, správa z ÚVV Ilava z č.l. 405 + skrátený výpis klienta z č.l. 406, lustrácia ZVJS z č.l. 410, lustrácia CDB z č.l. 417-419, lustrácia GP SR z č.l. 421-437, lustrácia CESDaP z č.l. 438-439, odpis z RT z č.l. 440-441, doklady od obžalovaného z č.l. 447) a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 25T/20/2024 a sp. zn. 20T/64/2024.

Obžalovaný na hlavnom pojednaní dňa 14.05.2025 uviedol, že si je vedomý svojho dlhu na výživnom. On matke maloletej posielal domov peniaze, aj jej dával peniaze v hotovosti do vlastných rúk. Od apríla do júna 2024, čo bol doma, jej dal cca 380 €. Vo výkone trestu teraz aj pracuje. Celé výživné matke maloletej neuhradil. Na otázky obhajcu obžalovaný uviedol, že on nesúhlasil so zvýšením výživného. Na otázky súdu obžalovaný uviedol, že má len jedno dieťa, je slobodný, pred vzatím do väzby pracoval len brigádne, čo bolo v roku 2024. Pracoval aj v na stavbách v Čechách, bolo to v období rokov 2021 až 2022, aj tam pracoval brigádne.

Oprávnená na plnenie H. I. na hlavnom pojednaní dňa 23.06.2025 uviedla, že žili spolu s obžalovaným cca 10 rokov, pokiaľ nešiel obžalovaný do výkonu trestu. Obžalovaný jej poslal dvakrát výživné z Čiech, nevie však koľko to bolo. Pri odstraňovaní rozporov na návrh prokurátora oproti skoršej výpovedi z prípravného konania po vznesení obvinenia oprávnená na plnenie uviedla, že je pravdou, že jej obžalovaný poslal z Čiech asi 40 € prostredníctvom poštového poukazu ako finančné prostriedky určené na výživu maloletej G.. Na otázky prokurátora oprávnená uviedla, že maloletá núdzou netrpela. Obžalovaný sa s dcérou kontaktoval, keď bol v Čechách. Na dcéru sa informoval. Na otázky obhajcu oprávnená uviedla, že obžalovaný jej z Čiech poslal len to výživné cca 40 €. Iné peniaze už od obžalovaného nedostala. K aktuálnej výške dlhu sa nevie vyjadriť, nakoľko si to neeviduje. Návrh podávala sociálka z Bánoviec a nie ona. Náhradné výživné nepoberá. Na hlavnom pojednaní dňa 21.01.2026 oprávnená uviedla, že si nepamätá, či jej obžalovaný to výživné zaplatil, z výkonu trestu jej niečo posielal. Nevie, koľko jej bolo z tej dlžnej sumy uvedenej v obžalobe uhradené. Peniaze jej prišli šekom z výkonu trestu, avšak tú sumu si nepamätá. Prišli jej asi tri alebo štyri šeky. Nepoberá náhradné výživné, ani si nepodávala žiadosť.

Z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (v tom čase) č.k. 4P/43/2015-35 zo dňa 18.06.2015 (č.l. 42-44), právoplatným dňa 01.07.2015 vyplýva, že bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej je otec maloletej (obžalovaný) povinný prispievať na výživu maloletej G. sumou vo výške 30% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6P/34/2023-69 zo dňa 10.01.2024 (č.l. 46-56), právoplatným dňa 14.02.2024 vyplýva, že bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola otcovi maloletej (obžalovanému) s účinnosťou od 24.05.2023 zvýšená vyživovacia povinnosť na maloletú G. zo sumy 30% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu na sumu 150 € mesačne vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň súd rozhodol aj o možnosti splácať nedoplatok na zročnom výživnom v mesačných splátkach vo výške 10 € spolu s bežným výživným.

Z rodného listu maloletej G. B. (č.l. 57) vyplýva, že ako jej matka je uvedená H. I. a ako otec je uvedený obžalovaný.

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 05.09.2024 (č.l. 58) vyplýva, že maloletá G. B. je žiačkou Špeciálnej základnej školy v Bánovciach nad Bebravou a v školskom roku 2024/2025 bola žiačkou 7. A triedy v dennej forme štúdia.

Z podnetu na začatie trestného stíhania (č.l. 3) vyplýva, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pobočka Bánovce nad Bebravou podal dňa 14.08.2023 podnet Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bánovce nad Bebravou pre podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný, ktorý si neplní vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére G., ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (v tom čase) č.k. 4P/43/2015-35 zo dňa 18.06.2015, právoplatným dňa 01.07.2015, pričom tamojší úrad práce začal oprávnenej osobe vyplácať náhradné výživné, o čom priložil aj potvrdenie (č.l. 4).

Zo zápisnice o trestnom oznámení spísanej na OOPZ Bánovce nad Bebravou (č.l. 5-13) vyplýva, že dňa 08.09.2023 sa na OOPZ Bánovce nad Bebravou dostavila matka maloletej G. H. I. za účelom podania trestného oznámenia na obžalovaného, ktorý si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť na maloletú G. B. od júla 2015, k celkovej dlžnej sume sa však vyjadriť nevedela.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracoviska Bánovce nad Bebravou (č.l. 60-67) vyplýva, že obžalovaný nebol v období od 01.01.2021 do 06.09.2024 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 23.01.2019 do 16.03.2019, pričom dňom 17.03.2019 bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu s úradom. V mesiaci apríl 2024 obžalovaný obdržal jednorazový resocializačný príspevok v sume 107 €. Oprávnená na plnenie H. I. je poberateľkou náhradného výživného za neplatené výživné na dieťa G. B. za obžalovaného od júla 2023 do júna 2024 v sume 36,83 € mesačne a od júla 2024 v sume 37,53 € mesačne.

Zo správ Sociálnej poisťovne (č.l. 68-69) vyplýva, že obžalovaný nie je registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa, ani ako SZČO od januára 2020, nepodal si žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok a nie je ani evidovaný ako poberateľ dôchodku.

Zo správy Českej správy sociálneho zabezpečenia (č.l. 83) vyplýva, že obžalovaný bol v období od 02.05.2023 do 02.06.2023 zamestnaný u zamestnávateľa Gold investstav s.r.o. Praha. Od ČSSZ nepoberal dôchodok ani nemocenské dávky.

Zo správy Väzenskej služby Českej republiky (č.l. 84) vyplýva, že obžalovaný bol vo výkone väzby od 19.10.2023 do 22.12.2023. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil a vo väzbe nepracoval.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzba IIava zo dňa 20.08.2024 (č.l. 90-91) okrem iného vyplýva, že obžalovaný vykonával trest odňatia slobody v ústave IIava od 22.12.2023 do 17.04.2024 na základe nariadenia trestu Okresným súdom Prievidza sp. zn. BN-1T/15/2020. Obžalovaný nahlásil dňa 29.01.2024 vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru G. a tiež dňa 14.06.2024 nahlásil vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru G.. Obžalovaný nikomu nezasielal peniaze na základe

vyživovacej povinnosti a ani z jeho konta nie sú zaznamenané žiadne údaje o zasielaní výživného na dieťa.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 22.12.2025 (č.l. 405) vyplýva, že obžalovaný bol prijatý do väzby v Ilave dňa 13.06.2024. Dňa 18.11.2024 bol u neho zrealizovaný nástup trestu na základe nariadenia výkonu trestu vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/20/2024 v dĺžke sedem mesiacov s určeným koncom trestu na deň 18.06.2025. Obžalovaný bol okamihom ukončenia výkonu trestu dňa 18.06.2025 prijatý do väzby na základe príkazu Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn. 20T/64/2024 v ústave Ilava. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby v období od 13.06.2024 do 18.11.2024 bolo na požadovanej úrovni, prejavoval snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plnil. K osobám, s ktorými prichádzal do styku, zachovával zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Nedovolenej činnosti sa nedopustil, disciplinárne riešený nebol, ani voči nemu neboli zaznamenané žiadne disciplinárne konania. Disciplinárna odmena mu nebola udelená. Vo voľnom čase, bez nároku na odmenu, sa dobrovoľne zúčastňoval upratovacích prác, taktiež vykonával pomocné práce v zmysle § 26 zákona o výkone väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu trestu v období od 18.11.2024 do 18.06.2025 nebolo na požadovanej úrovni. Nedostatky sa vyskytli najmä v dodržiavaní ústavného poriadku, kedy nemal uložené lôžko v súlade s ústavným poriadkom. Ďalej si neplnil povinnosti vo výstupnom oddiele, kedy sa nezúčastňoval skupinových stretnutí v rámci základného resocializačného a výchovno-vzdelávacieho programu. V komunikácii a vystupovaní sa snažil zachovávať zásady slušného správania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. Nedovolenej činnosti sa nedopustil, disciplinárne riešený nebol. Disciplinárna odmena mu nebola udelená. Voľný čas trávil sledovaním televízie a zúčastňoval sa kultúrno – osvetových aktivít realizovaných v rámci kolektívu odsúdených. Obžalovaný bol pracovne zaradený na pracovisku v ústave, kde neboli zaznamenané nedostatky v jeho správaní alebo prístupe k plneniu si povinností na pracovisku. Do pomocných čistiacich a upratovacích prác v rámci cely sa zapájal. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby období od 18.06.2025 do 17.12.2025 bolo na požadovanej úrovni, okrem dňa 18.11.2025, kedy obžalovaný nedodrжал ústavný poriadok z dôvodu neustlaného lôžka v súlade s ústavným poriadkom. Okrem tohoto jedného nedostatku obžalovaný prejavoval snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plnil. K osobám, s ktorými prichádzal do styku, zachovával zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Nedovolenej činnosti sa nedopustil, nebol mu uložený disciplinárny trest, ani udelená disciplinárna odmena. Voľný čas trávi sledovaním televízie, počúvaním ústavného rozhlasu, sporadickou účasťou na vychádzkach. Býva účastný na plánovaných aktivitách v rámci kultúrno – osvetovej činnosti. Vo voľnom čase bez nároku na odmenu sa dobrovoľne zúčastnil upratovacích prác, taktiež vykonával pomocné práce v zmysle § 26 zákona o výkone väzby.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, má jednu vyživovaciu povinnosť. Z lustrácie v systéme ZVJS vyplýva, že obžalovaný je od 18.06.2025 vo výkone trestu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 20T/64/2024, pričom koniec výkonu trestu je uvedený na deň 11.02.2026. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný má evidovaných 15 záznamov, pričom celkovo bol doposiaľ jedenásťkrát súdom trestaný (dvakrát mu bol ukladaný súhrnný trest a dvakrát bolo upúšťané od uloženia súhrnného trestu) za rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/15/2020-79 zo dňa 26.02.2020, doručeným obžalovanému dňa 04.03.2020, právoplatným dňa 22.12.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. BN-1T/15/2020-284 zo dňa 22.12.2023 bol obžalovaný odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia, pričom trest vykonal dňa 17.04.2024.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/20/2024 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-200 zo dňa 09.10.2024, právoplatným dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-214 zo dňa 04.11.2024 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu

na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň bolo rozhodnuté o nároku na náhradu škody.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/64/2024 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 20T/64/2024-568 zo dňa 15.10.2025, právoplatným dňa 16.12.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/81/2025-604 zo dňa 16.12.2025 uznany vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a bolo tiež rozhodnuté o nároku na náhradu škody. Súd zároveň zrušil podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-200 zo dňa 09.10.2024, právoplatný dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-214 zo dňa 04.11.2024, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný spáchal skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný síce urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo skutku mu obžalobou kladeného za vinu, zároveň však vo svojej výpovedi priznal, že celé výživné oprávnenej na plnenie neuhradil. Taktiež oprávnená na plnenie H. I. potvrdila vo svojej výpovedi, že jej obžalovaný celé výživné v sume, ako je uvedené v obžalobe neuhradil, zaplatil jej len dvakrát výživné počas jeho pobytu v Čechách v sume cca 40 € a počas výkonu trestu jej niečo poslal, avšak k výške sumy sa vyjadriť nevedela. Zároveň oprávnená uviedla, že maloletá G. núdzou netrpela. Vina obžalovaného je preukázaná tiež z ďalších listinných dôkazov, a to jednak z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (v tom čase) č.k. 4P/43/2015-35 zo dňa 18.06.2015, právoplatným dňa 01.07.2015, ktorým bola stanovená vyživovacia povinnosť obžalovaného na maloletú G. vo výške 30% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám oprávnenej na plnenie, ako i z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6P/34/2023-69 zo dňa 10.01.2024, právoplatným dňa 14.02.2024, ktorým bola s účinnosťou od 24.05.2023 zvýšená vyživovacia povinnosť obžalovaného na maloletú na sumu 150 € mesačne vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám oprávnenej na plnenie. Obžalovaný je tiež usvedčovaný na základe správ od ÚPSVaR Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný nebol v období od 01.01.2021 do 06.09.2024 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 23.01.2019 do 16.03.2019, pričom dňom 17.03.2019 bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu s úradom. Taktiež zo správ zo Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný nebol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa, ani ako SZČO od januára 2020 až do mája 2024. Zo správy Českej správy sociálneho zabezpečenia vyplynulo, že obžalovaný bol v období od 02.05.2023 do 02.06.2023 zamestnaný u zamestnávateľa Gold investstav s.r.o. Praha, čo bolo za rozhodné obdobie jeho jediné oficiálne vedené zamestnanie. Zo správy Väzenskej služby Českej republiky vyplynulo, že obžalovaný bol v Českej republike vo výkone väzby od 19.10.2023 do 22.12.2023 a zo správy ÚVV Ilava vyplynulo, že obžalovaný vykonával od 22.12.2023 do 17.04.2024 trest odňatia slobody v ústave Ilava a následne bol opäť prijatý do väzby v Ilave dňa 13.06.2024 a odvtedy je nepretržite vo výkone väzby, či výkone trestu odňatia slobody. Zároveň z rodného listu maloletej G. vyplynulo, že obžalovaný je jej otcom, pričom z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že maloletá je žiačkou základnej školy a teda aj naďalej je svojou výživou odkázaná na svojich rodičov. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že obžalovaný sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, nakoľko obžalovaný neprejavil vážny záujem si nájsť vhodnú prácu s dostatočným príjmom, z ktorého by bol schopný si vyživovaciu povinnosť na svoju maloletú dcéru riadne plniť, pričom plneniu tejto svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal od januára 2021 až do októbra 2023, kedy bol vzatý do väzby a následne vykonával trest odňatia slobody až do 17.04.2024 a následne sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti na maloletú úmyselne vyhýbal aj v mesiaci máj 2024, keď bol dňa 13.06.2024 opäť vzatý do väzby a od toho času už bola jeho sloboda nepretržite obmedzená zo zákonných dôvodov. Obžalovanému za rozhodné obdobie od januára 2021 až do októbra 2023 a za mesiac máj 2024 vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1.217,60 € /6 mesiacov (január až jún 2021) x 29,42 € = 176,52 €; 12 mesiacov (júl 2021 až jún 2022) x 29,87 € = 358,44 €; 12 mesiacov (júl 2022 až jún 2023) x 32,11 € = 385,32 €; 4 mesiace (júl až október 2023) x 36,83 € = 147,32 €; 1 mesiac (máj 2024) x 150 € = 150 €. Súd konanie obžalovaného posúdil z hľadiska

právnej kvalifikácie ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný predmetný skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas. Podľa názoru súdu je závažnosť predmetného skutku v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona vyššia než nepatrná, vzhľadom na okolnosť, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdom trestaný. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť následok predpokladaný Trestným zákonom a bol s tým uzrozumený, keďže ako sám uviedol vo svojej výpovedi, bol si vedomý svojej vyživovacej povinnosti k maloletej, ktorá mu bola uložená súdom, ktorú aj akceptoval, nakoľko s oprávnenou na plnenie uzavrel rodičovskú dohodu tak pri stanovení vyživovacej povinnosti na maloletú, ako aj pri jej zvýšení, avšak vedome sa rozhodol, že svoju finančnú situáciu nebude riešiť zodpovedným spôsobom tak, aby vyvinul dostatočnú snahu nájsť si vhodné zamestnanie, z ktorého by bol schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť stanovenú mu súdom.

Súd na predmetnú trestnú vec aplikoval Trestný zákon účinný od 06.08.2024 s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona, keďže použitie Trestného zákona účinného od 06.08.2024 je pre obžalovaného priaznivejšie a pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 33a Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 34 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 38 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a § 44 Trestného zákona, pričom prihliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a zistil, že tento bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-200 zo dňa 09.10.2024, právoplatným dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-214 zo dňa 04.11.2024 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 20T/64/2024-568 zo dňa 15.10.2025, právoplatným dňa 16.12.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/81/2025-604 zo dňa 16.12.2025 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom súd zároveň zrušil podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-200 zo dňa 09.10.2024, právoplatný dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-214 zo dňa 04.11.2024, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok aktuálne mu obžalobou kladený za vinu skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade jednak rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-200 zo dňa 09.10.2024, právoplatným dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/20/2024-214 zo dňa 04.11.2024 a následne aj rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 20T/64/2024-568 zo dňa 15.10.2025, právoplatným dňa 16.12.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/81/2025-604 zo dňa 16.12.2025, prichádzal do úvahy postup v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona (viacčinný súbeh troch úmyselných trestných činov, ktoré sú všetky prečiny a najprísnejšie trestným z nich je prečin zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 ods. 3 Trestného zákona s trestnou sadzbou 1 rok až 5 rokov). Súd pri ukladaní trestu prihliadol i na mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona a zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti, a to v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd pri ukladaní trestu prihliadol i na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, ktorý má evidovaných 15 záznamov, pričom celkovo bol doposiaľ jedenásťkrát súdom trestaný (dvakrát mu bol ukladaný súhrnný trest a dvakrát bolo upúšťané od uloženia

súhrnného trestu) za rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu prihliadol tiež na priestupkovú minulosť obžalovaného, ktorý bol jedenkrát priestupkovo postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Prihliadol i na správu o povesti obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a z výkonu väzby, v zmysle ktorej bol v podstate až na zopár nedostatkov hodnotený neutrálne. Preto s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného jednak vo veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 25T/20/2024 ako i vo veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 20T/64/2024, závažnosť tam spáchaných skutkov, výšku uloženého trestu, ako aj závažnosť spáchaného skutku aktuálne mu obžalobou kladeného za vinu, má súd za to, že v danom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle § 44 Trestného zákona a preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže skôr uložený súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 20T/64/2024-568 zo dňa 15.10.2025, právoplatný dňa 16.12.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/81/2025-604 zo dňa 16.12.2025, považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu páchatela.

Nakoľko zákonná zástupkyňa - matka maloletej ako oprávnená na plnenie si v predmetnom trestnom konaní neuplatnila nárok na náhradu škody, súd o náhrade škody v predmetnom trestnom konaní nerozhodoval. Zároveň súd konštatuje, že nárok na výživné nevznikol ako dôsledok protiprávneho konania obžalovaného, ale vznikol priamo na základe zákona (Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov) a aj keď oprávnená na plnenie má zachované všetky ostatné práva v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku (právo navrhovať vykonanie dôkazu, nazerať do spisu, zúčastniť sa hlavného pojednávania, právo záverečnej reči atď.), právo na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku jej nepatrí.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.